

Siddieqa, Firdaus, Abdallah, Soelayman, Moestafa, Hawwa en Dzoel-kifi (2004) van Joost Conijn.

Videostill

Ga Conijns film over vrijheid zien!

Oké, we moeten even haast maken. De tentoonstelling annex videojukebox *On Demand 4*, samengesteld door Ellis Kat bij galerie Tegenboschvanvreden in Amsterdam, roept namelijk veel gretigheid op. Dat komt allereerst door het thema *Between Self and Other*, wat betekent dat de zestien videokunstwerken waar je uit kunt kiezen allemaal gaan over de verhoudingen tussen mensen

en objecten, of tussen mensen onderling. Menselijke verbanden, relaties, spanningen, met geweldige werken van onder anderen Ana Navas (die in een gouden pak om Brancusi's *Bird in Space* heen hobbelt), Basir Mahmood, Sander Breure en Witte van Hulzen en een geluidswerk van Elise 't Hart dat in de verder lege voorruimte perfect de *buzz* van een drukke galerieopening oproept. Andere tijden, je wordt er bijna melancholiek van.

Maar er is nog een reden voor haast. Kat haalde namelijk een parel uit de Nederlandse videogeschiedenis naar boven die nog maar zelden wordt vertoond: Joost Conijns *Siddieqa, Firdaus, Abdallah, Soelayman, Moestafa, Hawwa en Dzoel-kifi* (2004). In deze film, opgenomen op het verlaten haventerrein in Amsterdam-West waar Conijn zelf ook woonde, volgt hij het leven van zeven kinderen, die daar leven als moderne wilden. Hun ouders zijn zo goed als afwezig, het zevental speelt de hele dag buiten, scheurt op brommers, zwaait met bijlen en voorziet in hun eten door broden te jatten uit de restbakken van een nabijgelegen fabriek en eieren te bakken op een wankel Butagas-setje. De beschaving lijkt volkomen langs ze heen gegaan, en de grote vraag is natuurlijk wat je daar als toeschouwer van moet denken. Zijn deze kinderen eigenlijk beter af, gelukkiger, dan de 'geciviliseerde' mens? Of zijn het moderne wilden?

Bij verschijning was *Siddieqa etc.* een controversieel werk - mocht Conijn deze levens wel zo tonen? En stuurde hij, door zijn aanwezigheid, niet hun handelen? Die controversie werd nog groter toen Jeugdzorg een jaar later ingreep - reden waarom Conijn, uit piëteit, de film nog maar zelden toont. Wie het werk nu, ruim vijftien jaar later, terugziet, ziet vooral een videomeesterwerk over vrije wil, lotsbestemming, en de vraag wat vrijheid eigenlijk is. Gaat dat dus zien, heel snel, voor *Siddieqa etc.* weer weg is.

Hans den Hartog Jager

On Demand 4: Between Self and

Other T/m 5 juni,

Tegenboschvanvreden, Amsterdam.

Inl: tegenboschvanvreden.com

